

Present Child®

adolecenten en volwassen kinderen

Het verhaal van de ouder die vertelt over een kind bevat veel waardevolle informatie. Onbewust geeft het verhaal al een aantal details prijs waar de ouder bewust geen weet van heeft. De manier waarop een kindertolk naar het verhaal luistert is cruciaal. Het verhaal wordt letterlijk opgeschreven, woord voor woord. Alles is in eerste instantie belangrijk.

In een verhaal van een uur tot anderhalf uur zit veel informatie verborgen. Zonder te interpreteren, aan te vullen, mee te denken, te oordelen of andere woorden te gebruiken krijg ik een heel persoonlijk verhaal over een kind. Dat persoonlijke verhaal gaat ook over de vertellende ouder alleen is die zich er niet van bewust.

Het verhaal gaat over de trauma's, onverwerkte emoties en weggestopte gevoelens die tot uw jonge kindertijd terug kunnen gaan. De pijn die ergens diep verstopt zit lijkt geen rol te spelen in het dagelijks leven. Als dat zo is dan is er geen vuiltje aan de lucht. Zodra u met een verhaal komt over ongewenst of (aanhoudend) zorgelijk gedrag uw zoon of dochter, steeds terugkerende klachten zoals hoofdpijn, buikpijn, maagproblemen, enz. maar ook niet zelfstandig worden, constant om bevestiging vragen, niet loskomen van ouders, geen baan kunnen behouden, weinig of geen vrienden en vriendinnen hebben, enz. kan het zijn dat uw verleden gespiegeld wordt maar u herkent het niet. Hoe kunt u iets herkennen bij uw kind dat u bij uzelf niet (h)erkent?

Kinderen hebben altijd een speciale band met hun ouders op een niveau waar lang niet iedereen voor open staat. Kinderen willen dat hun ouders gezond en gelukkig zijn. Ze doen heel erg veel om dat voor elkaar te krijgen en dat kunnen ze alleen maar door iets zichtbaars te tonen, dat is hun taal. Zodra we die taal kennen weten we ook wat ze ons willen vertellen. Om die taal te begrijpen is een kindertolk nodig.

Volwassen kinderen

Als kinderen ziek zijn, een psychische stoornis hebben of op een andere manier meer zorg en aandacht nodig hebben van hun ouders blijft de ouderrol hangen in het verzorgen, begeleiden en opvoeden van kinderen en ontwikkelt deze rol niet door. De leeftijd van een kind doet er niet meer toe, het zorgen en verzorgen blijft maar waarom?

Verwachtingen en wensen

Ouders maken zich van nature zorgen om hun kinderen ongeacht hun leeftijd. Er zijn altijd verwachtingen van ouders met wensen voor hun kinderen. Als kinderen om wat voor reden dan ook niet aan die verwachtingen (kunnen) voldoen gebeurt er iets met ouders. Ook wensen ouders het beste voor hun kind(eren) en dat komt niet altijd uit. Maar wat gebeurt er dan precies?

Ouders willen het beste voor hun kinderen maar wie bepaalt wat het beste is. De mooiste manier om daar achter te komen is een gesprek tussen ouder en kind. Want waarom bemoeit moeder zich zo met het leven van haar zoon of dochter, waarom is vader zo afstandelijk of juist over behulpzaam naar zijn volwassen dochter? Vaak zitten daar niet uitgekomen verwachtingen en onvervulde wensen achter. Ouders willen dat hun kinderen meer kansen en mogelijkheden krijgen dan zij vroeger hadden. Maar doordat kinderen een andere weg bewandelen kan dat plan weleens gedeeltelijk of helemaal niet uitkomen. Vaak blijft de drang om volwassen kinderen toch die richting op te blijven sturen vanuit een eerlijk motief en met een liefdevol hart.

Als je (volwassen) kind het zelf niet kan

Kinderen waarbij vroeg in het leven of pas later blijkt dat ze 'iets' hebben waardoor ze een ander leven tegemoet gaan dan je voor ogen had beginnen de zorgen. Je vraagt je af of ze de juiste opleiding kunnen doen voor een goede toekomst en een baan waarmee ze zichzelf op een gelukkige manier kunnen onderhouden. Kunnen ze zich ontwikkelen tot een evenwichtig en geliefd persoon zoals je dat voor hen wenst.

Vaak valt dit rooskleurige plaatje in duigen als je kind ASS (Autistisch Spectrum Stoornissen) blijkt te hebben, hieronder vallen meerdere stoornissen zoals klassiek autisme, het syndroom van Asperger en PDD-NOS (pervasieve ontwikkelingsstoornis niet nader gespecificeerd). De wens en de drang om het beste voor je kind te willen kun je niet zomaar loslaten. Want wat is het beste voor je adolescente of volwassen kind. Jouw beeld van hun leven, de moeite die je gedaan hebt en nog steeds doet om je kind te helpen en te begeleiden ondanks de tegenslagen, de teleurstellingen, de opofferingen, jezelf wegcijferen, de problemen, soms de schaamte en vooral het gevoel te falen als ouder kan heel zwaar zijn.

Waarom is het zo moeilijk om los te laten?

In de loop van ons leven worden we beschadigd. Soms al in onze jonge kindertijd door bijvoorbeeld verlies, scheiding, ziekte, veranderingen in gezinsamenstelling, verhuizing, familiegeheimen, onze schooltijd, enz. Als deze gebeurtenissen niet (goed) verwerkt worden dan blijven ze ergens in ons lichaam hangen. Het bewuste deel van je hersenen vergeet, maar je onderbewuste houdt het vast. Ergens in het lichaam ligt je geschiedenis opgeslagen, geconcentreerd op één (zwakke) plek of her en der verspreid. Ze liggen verankerd in jou en maken jou tot wie je bent, wat je overtuigingen zijn en hoe je je gedraagt.

Spiegelen

Kinderen, jong en oud, willen van nature dat hun ouders gezond en gelukkig zijn. Zij gaan ver, soms héél ver om dat doel te bereiken. Het is hun missie in dit leven met al dan niet gekozen ouders. Er zijn mensen die geloven dat kinderen hun ouders kiezen en er zijn mensen die dat grote onzin vinden. De drang om hun ouders, stiefouders of pleegouders hun onverwerkte verleden te laten zien in de vorm van opvallend gedrag is er altijd.

Zichtbaar gedrag van ouders wordt gespiegeld door kinderen maar ook onzichtbare pijn, onverwerkte gebeurtenissen en weggestopte gevoelens. Om helemaal gelukkig te zijn, dat is iets anders dan je gelukkig voelen, mag alles aandacht, warmte en liefde krijgen al is het nog zo verschrikkelijk wat je overkomen is.

Het spiegelen dat onze kinderen doen gaat soms heel erg ver. Van steeds terugkerende kwaaltjes, pijnen in het lichaam, ongewenst of zorgelijk gedrag en psychische problemen. Als dit een ouder bezig houdt of dat ze zich er zorgen over maken dan heeft het een betekenis in hun eigen leven. Je weet niet wat je met het gedrag, aandoening of ziekte van je kind aan moet omdat je het niet herkent. Jouw eigen blinde vlekken zie je gespiegeld in je kind en je begrijpt er niets van.

Present Child Methode

Als mensen vertellen over een probleem van of met hun kind dan vertellen ze eigenlijk over zichzelf. De Present Child Methode vertaalt het verhaal naar het leven van de vertellende ouder. Een vertaling brengt de boodschap van een kind, ongeacht de leeftijd, aan zijn ouder(s). Tijdens de intake vertel je een uur lang over het probleem waar je mee zit. Ik interpreteer niet, ik vul niet in, ik vul niet aan, ik denk niet mee maar ik schrijf ieder woord op. Een grote valkuil voor therapeuten, coaches en hulpverleners is dat ze direct met de inhoud aan de gang gaan. Ik werk na de intake met de letterlijke taal van de ouder waardoor de boodschap altijd herkend wordt. De vertaling wordt teruggegeven in een open gesprek. Ik heb namelijk de antwoorden niet maar wel de handvatten om de gevoelige snaar te raken. Zodra dat gebeurt is er aandacht voor uw pijn en kan er gewerkt worden aan verwerking, acceptatie en bewustwording van wat er in het verleden gebeurd is en waar het kind zoveel moeite voor gedaan heeft om aan het licht te brengen.

De noodzaak om deze pijn te spiegelen valt weg. Soms is het problematische gedrag, kwaal of angst direct na de intake al verdwenen door de aandacht die geschonken wordt aan een pijnpunt uit uw verleden. Tijdens en na het teruggeefgesprek vallen de meeste kwartjes. Als de weerstand om iets uit het verleden aandacht te geven heel erg groot is door bijvoorbeeld schaamte dan kan het wat langer duren voordat het spiegelgedrag stopt. Tijdens het follow-up gesprek wordt besproken hoe het proces verlopen is en wat er eventueel nog nodig is om verdere stappen te nemen in het oplossen van het probleem.